

Burn-out = ongeval met verzuim

Wat zou het voor een organisatie betekenen als ook burn-outgevallen mee gaan tellen in de bedrijfsongevulsstatistieken? Fysieke veiligheid staat bij steeds meer bedrijven hoog op de agenda en is beleidsmatig niet meer weg te denken. De effecten van mentale druk zijn helaas nog onderbelicht en al helemaal niet meegenomen in safety metrics. Jammer!

Een veelgehoord tegenargument van arboprofessionals is dat de oorzaak van een burn-out niet aantoonbaar 100% werkgerelateerd is. Sterker nog, dat er heel vaak andere factoren meespelen in de privésfeer. Dat ontken ik ook niet. Een voorbeeld: als iemand met het verrichten van zware arbeid op zijn werk door zijn rug gaat en een paar dagen niet kan werken, is dat een ongeval met verzuim. Ook al heeft hij het weekend ervoor een vriend helpen verhuizen en daarbij al een spier in zijn rug lichtelijk verrekt ... Of wat als iemand door sores thuis er op het werk met zijn hoofd niet helemaal bij is en daardoor gewond raakt? De oorzaak/aanleiding is ook hier niet 100% werkgerelateerd, maar telt wel mee als ongeval met verzuim.

Bij een burn-out is de balans tussen belasting en belastbaarheid zoek. Voor een werknemer maakt het niet uit of dit privé- of werkgerelateerd is, of beide. Een werknemer kan tussen acht en vijf uur niet even tegen zichzelf zeggen: "O, die belasting van thuis zet ik hier even op het parkeerterrein, dan haal ik 'm om 5 uur wel weer op." Een medewerker leeft een leven en zijn werkende leven maakt daar een belangrijk deel van uit. Dit deel bepaalt mede de balans tussen belasting en belastbaarheid. De kunst als werkgever is om die medewerker zo te helpen dat hij de juiste balans kan terugvinden. Ga de dialoog aan met elkaar, dan creëer je het draagvlak en de geloofwaardigheid die nodig zijn voor het slagen van het Safety First-beleid.

Laat ik duidelijk zijn: er zijn zeker organisaties waar het classificeren van een burn-out als een ongeval met verzuim geen waarde heeft. Waar dat niet haalbaar is en misschien juist wel averechts werkt. Ik spreek in dit artikel ook slechts de bedrijven aan die veilig en gezond werken écht serieus nemen en daarin al heel wat stappen hebben gezet. Waar veiligheid vooral om mensen gaat en niet alleen om statistieken, aanbestedingen scores en benchmarking. Waar directie en management toe zijn aan een focus op mindset en gedrag. Voor deze organisaties is het opnemen van burn-out in de ongevallenstatistieken een waardevolle en misschien zelfs noodzakelijke stap in het verder uitbouwen van hun veiligheidscultuur. «

Saskia Gorissen is gezondheidkundig organisatieadviseur bij Workingflow, www.workingflow.nl.